

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1209/2023
21.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић чланова већа, са саветником Ирином Ристић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тешића, поднетом против правноснажних решења Другог основног суда у Београду К бр. 246/23 – Кв.бр. 842/23 од 03.08.2023. године и Вишег суда у Београду Кж2. бр. 1219/23 од 23.08.2023. године, у седници већа одржаној дана 21.11.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Марка Тешића, поднет против правноснажних решења Другог основног суда у Београду К бр. 246/23 – Кв.бр. 842/23 од 03.08.2023. године и Вишег суда у Београду Кж2. бр. 1219/23 од 23.08.2023. године, у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду К.бр. 246/23 – Кв.бр. 842/23 од 03.08.2023. године према окривљеном АА, на основу члана 211. став 1. тачка 3. и члана 498. став 1. и 4. у вези члана 216. ЗКП одређен је притвор, који се окривљеном има рачунати од дана и часа лишења слободе и који ће трајати до даље одлуке суда, а по том решењу најдуже 30 дана. Жалба против овог решења не задржава његово извршење.

Решењем Вишег суда у Београду Кж2. бр. 1219/23 од 23.08.2023. године одбијене су жалбе окривљеног АА и браниоца окривљеног АА адвоката Марка Тешића изјављене против решења Другог основног суда у Београду К.бр. 246/23 – Кв.бр. 842/23 од 03.08.2023. године, као неосноване.

Против наведених правоснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА адвокат Марко Тешић, у смислу члана 485. став 1. и 4.

ЗКП са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијана решења преиначи тако што ће укинути притвор према окривљеном АА и пустити га да се брани са слободе или иста укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, у складу са чланом 488. став 1. КЗ, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (чл. 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне одлуке против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног АА нумерише повреду закона члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП, коју образлаже наводима да је првостепени суд повредио закон на штету окривљеног, јер није у складу са одредбама ЗКП након одређивања притвора дана 03.08.2023. године поставио браниоца по службеној дужности окривљеном АА.

Изнете наводе, Врховни касациони суд оцењује као неосноване, а ово из следећих разлога:

Наиме, одредбом члана 74. став 1. тачка 3) ЗКП прописано је да окривљени мора имати браниоца ако је задржан или му је забрањено да напушта стан или је притворен-од лишења слободе па до правноснажности решења о укидању мере.

Из списка предмета произилази да је адвокат Марко Тешић дана 27.07.2023. године, обавестио суд да је ангажован као бранилац, од стране окривљеног АА да га заступа у предмету, који се води против њега по оптужном предлогу Другог ОЈТ у Београду Кт. 193/23 од 17.02.2023. године, због кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ. У прилогу наведеног поднеска бранилац је доставио и пуномоћје за заступање. Из списка предмета произилази да је решење Другог основног суда у Београду К.бр. 246/23 – Кв.бр. 842/23 донето дана 03.08.2023. године. Из дописа Управе за извршење кривичних санкција Окружног затвора у Београду од 18.08.2023. године произилази да је окривљени АА у ту установу примљен дана 17.08.2023. године. Такође, из списка предмета произилази и да се окривљени до 17.08.2023. године налазио у Окружном затвору у Врању где је издржавао казну затвора.

Дакле, окривљени АА у предметном кривичном поступку, који се води због извршење кривичног дела угрожавања сигурности из члана 138. став 2. у вези става 1. КЗ, од тренутка доношења решења о одређивању притвора дана 03.08.2023. године, односно од тренутка лишења слободе дана 17.08.2023. године, је имао браниоца којег је сам изабрао - пуномоћје за заступање достављено дана 27.07.2023. године.

Сходно изнетом, окривљени АА је имао браниоца, од тренутка када су се стекли услови за примену члана 74. став 1. тачка 3. ЗКП (обавезна одбрана), односно од тренутка када је био лишен слободе и спроведен у притвор у Окружни затвор у Београду са издржавања казне затвора у Окружном затвору у Врању.

Сходно изнетом неосновани су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног, којима се указује на повреду закона из члана 74. став 1. тачка 3. ЗКП.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења нумерише и повреду закона из члана 212. став 3. ЗКП, коју образлаже наводима да првостепени суд није на погодан начин обавестио браниоца о времену и месту саслушања окривљеног по предлог за одређивање притвора, и ако је суду достављено пуномоћје за заступање.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има, у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреда закона из члана 212. став 3. ЗКП, то је Врховни суд захтев браниоца окривљеног, у напред наведеном делу, оценио као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Ирина Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић